

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 153:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Fradrag for gaver).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 10/12 91).

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 12 og 13 opførte sager, nemlig:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 154:

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Personfradragregler for ikke reelt enlige pensionister).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 10/12 91).

13) Første behandling af lovforslag nr. L 155:

Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven. (Skattetræk ved manglende skattekort).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 10/12 91).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Pia Gjellerup (S):

Jeg har prøvet at overveje lidt, hvorfor disse tre lovforslag behandles sammen. Jeg kan kun finde frem til, at det er, fordi de er fremsat af skatteministeren alle tre, og at man muligvis forventer nogenlunde samme flertal for dem. Men jeg er da taknemlig for, at vi ikke skal behandle alle skatteministerens forslag i sådan nogle bunker.

Men her er der tre lovforslag; de er forholdsvis enkle, men dog meget forskellige.

I det første lovforslag, spørgsmål om fradrag for gaver, sker der nogle ændringer af grænserne. Især med forhøjelsen af mindstegrænsen for godkendelse af fradragret for et enkeltbidrag vil vi formentlig kunne komme en hel del bureaukrati til livs og derved skabe en forenkling, som er tiltrængt på området. Vi har fra Socialdemokratiets side ikke mange supplerende bemærkninger til forslaget, men vil under udvalgsbehandlingen beskæftige os en smule med, hvordan vi får kontrolleret forholdene.

Det andet forslag, lovforslag nr. L 154 om personfradragregler for – som det hedder – ikke reelt enlige pensionister, er et forslag, vi fra Socialdemokratiets side har arbejdet meget kraftigt på at få frem her i løbet af efteråret. Det så sort ud på et tidspunkt, men så lykkedes det i forbindelse med forhandlingerne om finansloven. Derfor har vi det til behandling nu, og det er et forslag, som skal gælde allerede for 1991.

Det er meget tilfredsstillende, at det er kommet, og at det ser ud til, at vi kan gennemføre det meget hurtigt her i Folketinget. Der har jo nemlig været en noget grotesk virkning af ændringerne vedrørende overførselsindkomsternes regulering, hvor vi var blevet enige om at lave en ligestilling mellem samboende pensionisters personfradrag og gifte pensionisters personfradrag. Imidlertid skete der lige netop det, at lovteksten kom til at indeholde en forskellig behandling, og denne forskellige behandling betød, at samflyttende pensionister mistede det forhøjede personfradrag allerede fra årets begyndelse, mens gifte pensionister først ville miste det ved årets udgang. Det var en ulige behandling, og det har overrasket ganske mange, der er flyttet sammen som pensionister i løbet af 1991. Det var ikke tilsigtet med lovgivningen, og derfor er det godt, at vi kan få den lavet om.

Jeg skal i øvrigt anbefale de medlemmer af Folketinget, der eventuelt ikke måtte have læst bemærkningerne vældig grundigt, at læse dem, for de lever til fulde op til et af Piet Heins græk, der hedder: »Vil du med rette have ry som lærd, så tag det lette og gør det svært.« Det er blevet særdeles udviklede bemærkninger, hvor man skal holde ørerne stive, tungen lige i

[Pla Gjellerup]

munden, øjnene på stilke, og hvad det ellers hedder, for at få det til at hænge sammen på fornuftig vis. Men virkningerne er i hvert fald de rigtige.

Det sidste lovforslag er et spørgsmål, der hører til i restancepakken, kan man næsten sige: opstramminger for at hindre, at der kommer restancer, her ved at man får en forhøjet procent for skattetræk i det tilfælde, hvor man ikke præsenterer et skattekort i form af enten et frikort eller et bikort. Procenten forhøjes fra 50 til 60, og det er formentlig i de tilfælde, der er tale om, en meget mere korrekt kildebeskatning, end de 50 pct. i dag er udtryk for, idet 50 pct. normalt ligger under det, der er den egentlige skattebetaling af de penge, der bliver optjent. Så derfor er det et initiativ, som vi fra Socialdemokratiets side med glæde ser på at andre – og her altså regeringen – vil være med til at fremme.

Pernille Sams (KF):

Disse tre lovforslag er et led i den samlede finanslovaftale, og jeg skal her give Det Konservative Folkepartis tilslutning til dem.

For så vidt angår lovforslag nr. L 153 er der tale om en modernisering af takstniveauet for fradrag for gaver til almennyttige foreninger. Man må gå ud fra, at det vil betyde, at disse foreninger vil få større gaver, og det er vældig positivt. Samtidig vil det formentlig aflaste skattesystemet en lille smule, i og med at mindsteniveauet for en fradragsberettiget gave nu forøges til 500 kr.

For så vidt angår lovforslag nr. L 154, hvor vi skattemæssigt sidestiller samboende pensionister med gifte pensionister i sammenflytningsåret, finder vi, det er særdeles godt, at der nu bliver ensartethed og overskuelighed i reglerne på dette område. Forslaget er menneskeligt set vældig fint, idet pensionisterne bliver lidt friere stillet, uden at det får økonomiske konsekvenser for dem.

Lovforslag nr. L 155 er et led i den forbedrede restanceinddrivelse, og vi finder det helt i orden, at der tilbageholdes 60 pct. i stedet for 50 pct. i de tilfælde, hvor en skatteyder ikke har gjort sig den smule ulejlighed, det er at aflevere sit skattekort. Reglen vil formentlig få flere til at overholde reglerne om, at skattekort skal afleveres og anvendes som grundlag for lønudbetalinger. For alle dem, der overholder

disse regler, har forslaget ingen effekt. Men man må gå ud fra, at der vil opstå lidt mindre restancebeløb i de tilfælde, der er omfattet af forslaget.

Alt i alt tre lovforslag, som vi kan støtte.

Peter Brixtofte (V):

Der er vel den sammenhæng mellem de tre lovforslag, at de er omfattet af finanslovaftalen, og det er vel nok derfor, at de behandles sammen. Ellers har de ikke så meget med hinanden at gøre; det må jeg give Socialdemokratiets ordfører ret i.

Det første lovforslag vedrører fradrag for gaver, og det er vi naturligvis helt indforstået med i Venstre. Det næste drejer sig om personfradragsreglerne for ikke reelt enlige pensionister, hvor man laver en ligestilling mellem dem, der flytter sammen, og dem, der gifter sig, og dog tager højde for, at man ikke kan få både i pose og i sæk ved, at man først flytter sammen og bevarer det forhøjede personfradrag og derefter gifter sig året efter, således at man får det to år i træk. Så det er vel et ganske fornuftigt forslag.

Og vedrørende det sidste lovforslag: Det er naturligvis ikke meget ulejlighed at aflevere sit trækkort, og det er ganske fornuftigt, at man, hvis man ikke gør det, må betale 60 pct. i stedet for 50 pct.

Jens Thoft (SF):

De seks finanslovspartier er enedes om, at fradraget for gaver til velgørende institutioner m.v. skal forhøjes fra 1.000 til 3.000 kr., at bundfradraget skal forhøjes fra 300 til 500 kr., og at kun gaver til hver enkelt institution, som er ydet med mindst 500 kr., kan komme i betragtning.

SF mener ret beset, at folk er særdeles velkommen til at give gaver, men det må være deres eget bord. De bør ikke inddrage andre skatteydere i deres velgørenhed, og den holdning har vi, hvad enten det drejer sig om erhvervslivets gaver, eller det drejer sig om privatlivets gaver, som der her er tale om. Og som reglerne er udformet, kommer de, der ikke ønsker det eller ikke har råd til at give gaver, til at betale halvdelen af det, de andre, der synes, de har råd, giver, for det kommer de til at betale over skattebilletten.

[Jens Thoft]

Vi kan ikke acceptere forhøjelsen af fradragsretten. Vi synes, det er et skridt i den forkerte retning, og vi synes, det er aldeles ulogisk, at de, der ikke har råd, heller ikke skal have indflydelse på, hvem der skal have gaverne. Det er også ulogisk, at de alligevel kommer til at betale deres halvdel af det. Vi kan heller ikke acceptere den dér tovlige fradragsret, der går ud på, at de mindre beløb ikke fradrages. For hvem er det, det rammer? Det er jo netop den pensionist, der kun har råd til at sende Røde Kors en hundredlap, som i forhold til pensionistens indkomst er en stor gave. Det er småfolk, det er typisk pensionister, og hvorfor skal fradragsretten nu beskæres, når man alligevel vil fastholde den tovlige fradragsret?

De, der begunstiges, er typisk de kirkelige organisationer, og Kristeligt Folkepartis aftryk ses klart på forslaget. SF er imod!

Lovforslag nr. L 154 drejer sig om pensionister, der flytter sammen i et indkomstårs forløb, og som nu bliver behandlet på samme måde som pensionister, der gifter sig. Det betyder i praksis, at de får lov til at beholde det forhøjede fradrag som enlige pensionister i sammenflytningsåret. Det er fair nok, det støtter vi uden forbehold.

Så er der lovforslag nr. L 155. Hvis man i dag møder op uden skattekort, skal der trækkes 50 pct.; det skal nu være 60 pct. Det støtter SF uden forbehold. Og er folk utilfredse med et træk på 60 pct., så har de bare at møde op med deres bikort, basta! I øvrigt er det altså, som fru Pia Gjellerup sagde, typisk folk med ekstraintægter, som har brug for bikortet, og det er folk med en marginalskat, der ligger meget tæt på 60 pct.; derfor er det helt i orden.

Mine sidste bemærkninger – jeg bemærker, at jeg helt undtagelsesvis har fået for meget tid i dag – skal handle om et forsøg på at indkassere en strøm af sodavand fra skatteministeren. Det er nemlig sådan, at vi har en minister, der som bekendt ikke ved, hvad hans myndighed hedder. Det ved han heller ikke i lovforslagene nr. L 154 og L 155, hvor han det ene sted taler om skattemyndigheden i ental og det andet sted om skattemyndighederne i flertal.

Lad os blot tage de lovforslag, vi for øjeblikket har liggende på Folketingets bord. I lovforslag nr. L 16 om ændring af lov om afgift af gas, taler man i lovens § 7, stk. 2, om toldvæsen. I § 24, stk. 3, står der told- og skattevæse-

net. Man kunne da godt forvente, at man bare i den samme lov kunne finde den samme myndighedsbetegnelse.

I forbindelse med lovforslag nr. L 17 om pensionsbeskatning taler man i lovens § 48 om Den Centrale Told- og Skatteforvaltning, og i § 61 A står der de statslige eller kommunale skattemyndigheder. Kunne man da ikke blive enig? Det var så betegnelse nr. 4, vi nåede til. I forbindelse med lovforslag nr. L 48 vedrørende aktieafgiftsloven og kapitalafgiftsloven taler man i lovens §§ 7, 8 og 14 om Statsskattedirektoratet – nu er vi oppe på den femte betegnelse.

I kapitaltilførselsloven står der afgiftsmyndigheden, det er så den sjette betegnelse. I lovforslag nr. L 98 talte man oprindeligt om told- og skattevæsenet; dér skal ministeren nu have den indrømmelse, at han har fremsat ændringsforslag. Men jeg hjælper bare ministeren og hans embedsmænd, så de har en fair chance for at koordinere disse myndighedsbetegnelser. Men det var vist den syvende betegnelse, jeg kom til.

I lovforslag nr. L 99 taler man det ene sted om toldvæsenet og det andet sted om told- og skattevæsenet. Også her skal ministeren have den indrømmelse, at der er fremsat ændringsforslag.

Så er der lovforslag nr. L 123 om ændring af momsloven. I lovens § 29 taler man om toldvæsenet; den har vi haft en gang før, så vi er stadig væk kun oppe på syv myndighedsbetegnelser.

I lovforslag nr. L 124 om ændring af lønsumsafgiften taler man i lovens § 16 om Told- og Skattestyrelsen; nu er vi så oppe på nr. 8. Tidligere hed det den centrale told- og skatteforvaltning; det blev ændret i foråret, så det er næsten nr. 9, hvis jeg må have lov til at regne den med.

I lønsumsafgiftsloven laver man en total ændring i hele loven, hvor man nu taler om told- og skatteregionen mod tidligere den regionale told- og skatteforvaltning. Det hed det i foråret; nu skal det hedde told- og skatteregionen. Jeg har svært ved at forstå, hvad ændringen er, og jeg har også svært ved at forstå, hvorfor man putter sådan nogle administrative opdelinger i en myndighed ind i en lovgivning. Men det må skatteministeren jo selv rode med.

I lovforslag nr. L 154, det er et af dem, vi har fornøjelsen af at behandle i dag, hedder det

[Jens Thoft]

skattemyndigheden i ental. I lovforslag nr. L 155 taler man i § 48 i loven om skattemyndighederne i flertal, og i lovforslag nr. L 156, som vi skal behandle om lidt, taler man i § 10 i loven om skattemyndigheden i ental. Vi må da have en skatteminister, som kan finde ud af, hvad det er for en myndighed, han har.

Til allersidst kan jeg konstatere, at han helt har opgivet at kalde sig skatteminister, for lovforslag nr. L 155 er fremsat af Fogh Rasmussen og ikke af skatteministeren!

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg vil gerne oplyse, at det ikke specielt er for hr. Jens Thoft, at taletiden er 10 minutter. Det er efter forretningsordenen, når flere lovforslag behandles sammen.

Ole Donner (FP):

Jeg kan forstå, at hr. Jens Thoft ikke havde mere taletid. Det er morsomt med denne oprensning, og jeg skal fortsætte hr. Jens Thofts indlæg med at sige det, som hr. Jens Thoft ikke nåede. Det er det med stjernen, om vi snart får en forklaring på, om nu alle mennesker har lært det dér med Skat*Told eller omvendt; det skifter man vist også lidt med. Men det er rigtigt, det minder faktisk en lille smule om eventyret om Store Claus og Lille Claus. Ministeren har så mange ting at holde styr på, så han siger: »Hyp, hyp, alle mine heste!« – i stedet for at holde sig til en enkelt ting.

De tre lovforslag, vi har til behandling her, er, som det fremgår af den skriftlige fremsættelse, et produkt af finanslovforhandlingerne. Lovforslag nr. L 153, skatteministerens forslag om ændring af ligningsloven, fradrag for gaver, er Fremskridtspartiet positivt over for. Vi synes, at det er rimeligt, at man får ajourført beløbene, og det tiltaler os, at det vil medføre en administrativ forenkling, i hvert fald efter bemærkningerne.

Vi er mindre glade for det sidste afsnit i bemærkningerne, hvor finansieringen nævnes, for finansloftalen indebærer jo, at man ikke gennemfører lovforslag nr. L 48 om nedsættelse af aktieafgifter og kapitaltilførselsafgift på nuværende tidspunkt. Vi er meget kede af, at regeringen kun stod fast i så kort en periode, inden man opgav dette punkt, som vi mener har overordentlig stor betydning for erhvervslevet, ikke mindst når vi ser på, at man nu er

kommet med forslag om forhøjelse af kapitalen for henholdsvis anparts- og aktieselskaber. Det er der tilsyneladende ikke noget at gøre ved, medmindre vi kan finde et flertal uden om regeringen; det bliver nok svært, når man har indgået disse aftaler. Men vi kan altså medvirke til at gennemføre lovforslag nr. L 153.

Lovforslag nr. L 154, forslag om ændring af personfradragregler for ikke reelt enlige pensionister, er Fremskridtspartiet positivt over for. Vi mener, det er absolut rimeligt, at en enlig pensionist, der indleder et papirløst samlivsforhold, opnår det forhøjede personfradrag for hele det indkomstår, hvori det papirløse samliv indgås. Jeg skal gøre opmærksom på, at Fremskridtspartiet gerne så, at alle pensionister, uanset om de er enlige, samboende eller gifte, kan opnå det størst mulige fradrag. Vi mener, at alle som minimum skulle have et personfradrag på 54.900 kr. Vi synes, at den måde, man behandler vore pensionister på, er for dårlig, og derfor så vi gerne, at der blev fremsat et ændringsforslag fra ministeren om, at alle pensionister får det forhøjede fradrag.

Ministerens forslag om ændring af kilde-skattelovens skattefræk ved manglende indlevering af skattekort lyder umiddelbart fornuftigt, fordi formålet tilsyneladende er at sørge for, at alle afleverer deres skattekort rettidigt. Men i praksis kan det være vanskeligt for folk, fordi mange kommuner først udsender skattekort omkring den 1. december eller en af de første dage i december, og de personer, der er forudlønnede, og som hvert år får deres løn lige inden jul, skal altså sørge for at aflevere deres skattekort i begyndelsen af december måned. Hvis der er bare én lille fejl, kan de ikke aflevere det, for det betyder, at de må sende det tilbage til kommunen for at få det rettet, og konsekvensen kan så være, at personer, der får deres januarløn udbetalt lige før jul eller mellem jul og nytår, får fratrukket 60 pct. uden fradrag. Det er ikke særlig behageligt, og derfor mener vi i Fremskridtspartiet, at det er en uheldig situation, og vi vil under udvalgsarbejdet forsøge at få ministerens tilsagn om, at skatteyderne i sådanne tilfælde vil kunne få foretaget en regulering af lønnen, så man omgående kan få for meget betalt skat tilbage.

I øvrigt vil jeg da også gerne gøre opmærksom på, at det er en meget kedelig tendens, at trækprocenten nu skal stige fra 50 til 60. Da

[Ole Donner]

man i sin tid indførte kildeskatten, var man overbevist om, at man aldrig nogen sinde ville komme over 50 pct., og nu skal man altså helt op på 60 pct. for bare at dække sig nogenlunde ind. Og så er det som regel ikke nok alligevel, hvis folk har en stor indtægt.

Vi håber altså, at vi under udvalgsarbejdet kan få ministeren til at medvirke til nogle af disse ting.

Bente Juncker (CD):

Jeg kan sige til skatteministeren, at vi kan tiltræde alle tre forslag.

Lovforslag nr. L 153 drejer sig om en udvidelse af fradrag for gaver. Det synes vi er en god idé, og jeg har også mærket mig, at der er et meget beskedent provenu, nemlig omkring 10 mio. kr. Jeg synes, det er et godt forslag, og pengene går også til et godt formål, så det kan vi tilslutte os.

I forbindelse med lovforslag nr. L 154 er der jo et lille hængeparti fra dengang, da vi lavede 2 pct.-reguleringen; det er en genopretning af, at reelt enlige pensionister, der flytter sammen, skal være berettigede til det forhøjede personfradrag i sammenflytningsåret. Det er en ting, der har været en del kritik af, men som nu bliver rettet op.

Hvad angår lovforslag nr. L 155, synes jeg, det er en god idé, at der nu trækkes 60 pct., hvis man ikke afleverer sit skattekort. Der er nogle kommuner, der er lidt sene med at sende skattekort ud, men det er jo altid muligt at få foretaget en efterregulering, så snart man viser sit skattekort.

Alt i alt synes vi, det er tre gode lovforslag, og vi støtter dem.

Elisabeth Arnold (RV):

Disse tre skatteforslag er et resultat af finanslovforliget, og Det Radikale Venstre er som deltager i finanslovforliget naturligvis også med i disse tre forslag.

Om de enkelte lovforslag vil jeg sige, at det første, fradrag for gaver, lovforslag nr. L 153, er vi ikke vildt begejstrede for, for vi ønsker generelt så mange fradrag som muligt fjernet fra selvangivelsen, men i dette tilfælde er det altså grænserne inden for en eksisterende fradragsordning, som nu blot udvides. Vi har ikke noget imod at give Kristeligt Folkeparti den indrømmelse i forbindelse med finanslovfor-

handlingerne, at vi får forhøjet grænserne. Det ved vi at det har arbejdet for længe, og det kan vi i virkeligheden ikke se noget odiøst i. Det synes jeg ikke der er grund til at bebrejde nogen – i hvert fald ikke Kristeligt Folkeparti. Så det accepterer vi.

Det næste lovforslag, nr. L 154, er en genopretning af en ordning, der har forekommet urimelig, og som har været meget kritiseret af de berørte pensionister. Og det er rimeligt, at vi nu retter op på dette.

Til sidst vil jeg sige om skattetræk ved manglende skattekort, at det er jo i første omgang en forebyggende foranstaltning mod restancer, og også det kan vi støtte.

Kofod-Svendsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti er naturligvis overordentlig tilfreds med lovforslag nr. L 153 med den justering, at grænsen på 1.300 kr. bliver forhøjet til 3.500 kr.

Jeg vil da sige til hr. Jens Thoft, at det er en mulighed for alle almennyttige organisationer. Når hr. Jens Thoft sagde, at det specifikt var til gavn for de kirkelige organisationer, må jeg sige, at det er til gavn for enhver almennyttig organisation. Og så er det spørgsmålet, hvortil man er parat til at yde mest. Det er da klart, at fradraget vil blive større, hvis man giver 3.500 kr., end hvis man f.eks. giver 1.000 kr. Men jeg understreger, at der er en lang række sociale organisationer, der er en lang række sygdomsbekæmpende organisationer, og der er også forskellige kulturelle formål, som nyder godt af denne ordning. Jeg er helt klar over, at kirkelige organisationer også er omfattet, det finder jeg naturligt og rigtigt, men jeg synes bare, det skal understreges, at det altså også gælder sygdomsbekæmpende, sociale og en lang række andre organisationer.

Med hensyn til det, hr. Jens Thoft sagde angående pensionisten, der gav 100 kr., men ikke fik nogen mulighed for fradrag, vil jeg sige, når beløbet 100 kr. blev nævnt, at pensionisten har aldrig haft den mulighed. Da reglen blev indført i 1959, var det sådan, at der ikke var fradrag for de første 100 kr. I 1982 blev det hævet til 300 kr. og nu altså yderligere til 500 kr. Og så er de 50 kr., som hr. Jens Thoft rigtigt bemærkede, blevet pristalsreguleret, så de er kommet op på 500 kr. Og der ligger altså i det, som også andre ordførere har været inde på, en afbureaukratisering.

[Kofod-Svendsen]

Det afgørende set fra vores side er, at den øvre grænse, de 1.300 kr., er blevet forhøjet til 3.500 kr. Det mener vi er utrolig vigtigt og afgørende for frivillige i Danmark i bred forstand.

Lovforslag nr. L 154 er jo, kan vi sige, en konkretisering eller ajourføring, eller hvilken glose man vil vælge at bruge, i forhold til et forlig, der blev indgået for 1½ år siden, hvor det afgørende var, at man fjernede den diskrimination af ægteskabet, som bestod i den store begunstiggelse, papirløst samboende pensionister havde i relation til ægtefæller. Det var jo sådan, at papirløst samboende pensionister begge kunne oppebære det høje personfradrag og dermed kunne have en økonomisk fordel på ca. 25.000 kr. i forhold til et ægtepar. Det fik vi med fremadrettet virkning sat en bremse for, hvad vi var meget optaget af. Her sker en yderligere præcisering af reglerne, således at der nu bliver fuld ligestilling.

Lovforslag nr. L 155 er jo et led i hele den pakke, hvor vi skærper ligningen. Og vi tilslutter os også, at man, hvis man ikke afleverer sit skattekort, bliver trukket ikke for 50, men for 60 pct.

Vi tilslutter os altså alle tre lovforslag.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg synes da, det er fair nok, at hr. Kofod-Svendsen tager æren af den anomali i skattesystemet, at hvis bare man er medlem af en frikirke, er kirkeskatten i realiteten fradragsberettiget, for det er jo det, dette her handler om. Det forholder sig jo nemlig sådan, at hvis man er almindeligt folkekirkemedlem og betaler sin kirkeskat via skattebilletten, er ikke en krone fradragsberettiget, men bare man er medlem af en frikirke, er det givet som gave, eller kirkeskatten er lavet i form af kontraktbidrag. Og det er da en anomali i skattesystemet, at de 99 pct., som er medlemmer af den almindelige folkekirke, ikke har fradragsret, mens hr. Kofod-Svendsens små sekter har den fulde fradragsret. Det er da ret beset en anomali.

Hvis jeg skulle bestemme, skulle man enten indføre fuldt fradrag for kirkeskat alle vegne, altså også sådan, at den skat, hr. Kofod-Svendsen som folkekirkemedlem betaler via sin kirkeskat, er fradragsberettiget, eller også skulle man stryge alle de kirkelige organisationer rub

og stub. Og så ville denne sag være helt uinteressant, for de eneste, der begunstiges af denne forhøjelse, er de kirkelige organisationer. De mennesker, som har råd til at betale 500 kr. pr. velgørende institution, er meget få, for de, der rent faktisk betaler – det ved hr. Kofod-Svendsen også fra sine egne undersøgelser i de velgørende institutioner – er jo fattigfolk. Det er småfolk med små indkomster, der har det største hjerte, og som ved forskellige lejligheder giver en hundredkroneseddel til Hjælp Østeuropa og en hundredkroneseddel til Hjælp Afrika og ved juletid en hundredkroneseddel til forskellig julehjælp. Men de får ikke længere fradragsret.

Jeg synes fortsat, det er en uskik, at jeg skal inddrages i hr. Kofod-Svendsens og andres velgørenhed. De må for min skyld gerne give det, de ønsker, men de skal da ikke inddrage de øvrige skatteydere i deres gaver. Jeg synes, det er i orden at give gaver, men hvorfor skal man rent faktisk ved fradragsretten, for derved skubber man halvdelen af gaveudgiften over til andre skatteydere.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg er ikke klar over, hvilke sekter hr. Jens Thoft hentyder til, når han taler om mine sekter. Jeg kan oplyse, at jeg er præst i folkekirken; jeg ved ikke, om folkekirken også er blevet en sekt i hr. Jens Thofts terminologi.

I øvrigt vil jeg gentage, at der er mange folkekirkemedlemmer, som både giver til kirkelige formål – det kan være et Ydre Mission-selskab eller en øget indsats i den tredje verden både kirkeligt og diakonalt – og til sociale og kulturelle formål. Der er faktisk mange af dem, som også giver til sociale formål, der giver mere end 500 kr. Det er altså en bred vifte af organisationer, der nyder godt af denne ordning.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg er da enig med hr. Kofod-Svendsen i, at der selvfølgelig er mange folkekirkemedlemmer, der giver gaver; da 90 pct. af den danske befolkning er folkekirkemedlemmer, passer det selvfølgelig. Men det er da barokt, at hr. Kofod-Svendsen, som betaler rundt regnet

[Jens Thoft]

3.000 kr. om året i kirkeskat, ikke har fradrag, men, hvis han var medlem af en frikirke og betalte 3.000 kr., ville have fradrag for de 2.500 kr. Det er da en barok situation, at den ene slags kirkeskat ikke er fradragsberettiget, mens den anden nu bliver det og oven i købet bliver fradragsberettiget med et større beløb.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg giver ordet til hr. Kofod-Svendsen for en kort bemærkning, og så tror jeg egentlig vi kan vende tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg kan forstå, at hr. Jens Thoft mener, der også skal være fradragsret for kirkeskatten, når man er medlem af folkekirken. O.k., det skal vi måske så til at arbejde for.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Som flere ordførere allerede har været inde på, er de tre lovforslag, vi har behandlet her under ét, alle led i den aftale om finansloven, der er indgået mellem seks af Folketingets partier.

Jeg takker for den altovervejende positive modtagelse, som forslagene har fået, og der er vel ikke anledning til at forlænge debatten med yderligere bemærkninger ud over den ene, at jeg da var glad for, at hr. Jens Thoft udnyttede sin taletid til en ikke ganske umorsom gennemgang af en række myndighedsbetegnelser i forskellige lovforslag.

Jeg vil gerne benytte denne anledning til på ny at forsikre hr. Jens Thoft om, at der ved fremsættelse af ændringsforslag vil blive sikret konsekvens og orden i myndighedsbetegnelserne i overensstemmelse med, hvad jeg tidligere har meddelt Skatteudvalget, nemlig at der sondres mellem de kommunale skattemyndigheder og de statslige told- og skattemyndigheder.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg har før forsøgt at opfordre skatteministeren til at indgå et væddemål. Det har han hidtil nægtet, og det er jo fair nok, men jeg skal endnu en gang foreslå skatteministeren at indgå et væddemål. Indsatsen skal ikke være andet end

en sodavand, og det skal handle om, at jeg er i stand til at dokumentere, at ministeren bare i foråret 1992 – det går jo så stærkt i disse dage, at ministeren skal være tilgivet, hvis det kikker nu – ikke vil være i stand til at fastholde en ensartet myndighedsbetegnelse i sin skattelov. Nu har jeg sagt det to gange fra talerstolen på en sådan måde, at selv yngste medlem i ministeriet ikke vil turde skrive et brev uden at tænke over myndighedsbetegnelsen, så ministeren skulle have en fair chance for at vinde. Nu vil jeg opfordre ministeren til at indgå væddemålet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 156:

Forslag til lov om ændring af forskellige skatlove. (Personfradragsregler m.v.).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 10/12 91).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Pia Gjellerup (S):

Denne sag har ikke noget med en aftale om finansloven at gøre, tværtimod. Det er ikke nogen klædelig sag for regeringen; det er en sag, som er med til at udbygge de troværdighedsproblemer, der indimellem opstår mellem en regering og et Folketing – en sag, hvor Folketinget har haft en lovbestemmelse til behandling i tiltro til, at der ikke sker nogen praktiske ændringer, og hvor det viser sig, at administrationen af skattesystemet heller ikke på nogen